ANUL III. — No. 735.
EDIȚIA A DOUA
JOI, 7 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI
ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte
In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șése lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13
Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI
ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Insertiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucuresci, 6 Februarie 1891.

NOI ȘI LIGA VAMALA

I

E vorba de liga vamală care, cu toate greutățile ce întîmpină, se va încheia în curând între Puterile centrale ale Europeĭ.

Inainte de a ne ocupa de această cestiune care prezintă o mare gravitate și pentru noĭ, vom începe prin a enunța un adevĕr netăgăduit:

Orĭ cât de neatârnat politicește ar fi și poate fi un popor, economicește nu e nicĭ o dată. Nicĭ o țară, și fie ea cât de bine-cuvântată de mama natura, nu e în stare a produce toate cele necesare pentru a satisface trebuințele și gusturile omuluĭ, în deosebĭ ale omuluĭ civilizat, așa de diverse și variate și din prea multe puncte de vedere—a căror înșirare nu'șĭ are locul aicĭ.—Starea eĭ materială, și în legătură cu aceasta și cea socială, va depinde maĭ mult saŭ maĭ puțin de starea economică internațională și de piața universală. Nu voim să spunem cu aceasta că într'un anume sens și într'un anume grad sunt țărĭ, ca Statele-Unite ale Americeĭ de Nord, Rusia, România, care, pe lângă tendință, întrunesc în sine și principaliĭ factorĭ pentru o neatârnare economică.

De la acest adevĕr nu trebue să ne depărtăm. Pe de altă parte e bine în momentul de față să ținem cont în discuția raporturilor noastre economice cu străinătatea și de înființarea ligeĭ de maĭ sus. Aceasta, cu atât maĭ mult cu cât ea este deja obiectul preocupăreĭ generale și e menită a exercita asupra întregeĭ Europe o influență maĭ intensivă de sigur de cât mĕsurile Americeĭ față cu bătrînul nostru Continent.

Inainte de a păși maĭ departe în discuție, credem nimerit a ne da seama de cauzele și împrejurările ce aŭ determinat și silit pe ceĭ din Europa centrală de a apuca calea înțelegereĭ comune și a concesiilor reciproce. Carĭ sunt motivele înființăreĭ ligeĭ? Să le spunem pe scurt.

Nicĭ un popor din Europa centrală nu trăește, nu poate trăi din neîndestulătoarele sale produse agricole; toate trăesc din industria lor maĭ mult saŭ maĭ puțin desvoltată. Germania era altă dată o țară care exporta maĭ mult *bucate*; lucrurile s'aŭ schimbat și Germania a devenit o țară eminamente industrială, iar ceea-ce exporta odinioară e osândită acum să importe din America, Rusia, Austria. Această din urmă țară precum și Italia n'aŭ încă caracterul predominant de țărĭ industriale ca Franța și Germania și cu toate acestea, cea d'întâi ar fi pierdută de i s'ar închide granițele la Est și la Vest. Rĕsboiul vamal cu România o dovedește destul de clar. Ce s'ar face Germania de ar pierde și ea piețele de desfacere ale industrieĭ sale? Iată întrebările ce 'șĭ-aŭ pus Puterile centrale *interesate* și rĕspunsul logic din punctul *lor* de vedere a fost: constituirea uneĭ lige vamale, care să înfrunte, să fie în stare a înfrunta în special mĕsurile protecționiste ce le iaŭ Rusia și America contra Europeĭ centrale.

Ca al treilea aliat vamal se numĕră aproape la sigur Italia, care trăiește din schimbul de florĭ, fructe, vinurĭ, mătăsăriĭ și câte-va ramurĭ rare de arte industriale, care d'asemenea va fi pierdută dacă Germania și Austria, cumpărătoriĭ de până acum aĭ produselor italiane, nu le vor maĭ putea utiliza. In Germania, Austria și Italia, zice un mare ziar german, s'aŭ simțit de mult loviturile protecționizmuluĭ, care e cu atât maĭ dezastros, cu cât durează maĭ mult. Popoarele sunt convinse de asta nu de azĭ și de oare-ce și guvernele încep să împărtășască aceste vederĭ, e de sperat că tranTactiunile comercialo-politice vor reuși.

In importanta revistă: *Jahrbuch für Gesetzgebung, Verwaltung und Volkswirthschaft*, se exprimă *G. Schmoller*, o autoritate în chestiunĭ economice, astfel:

„Lumea se va convinge din ce în ce maĭ mult că între luptele de concurență a liber-schimbizmuluĭ și a protecționizmuluĭ, agricultureĭ și a industrieĭ nu e cu putință un alt compromis prudent decât un **Zollverein**, *o ligă vamală în Europa centrală. Cine pricepe că istoria veaculuĭ viitor se va caracteriza prin luptele de concurență între Rusia, Anglia, America și China poate, care vor tinde a face dependente de ele Statele maĭ micĭ, acela va vedea într'o ligă vamală în Europa centrală nu numaĭ germenele care apără independența politică a acestor state, ci care va și scăpa de peire cultura europeană, maĭ veche și maĭ superioară.“*

Orĭ cât de mare interes aŭ aceste cuvinte ale luĭ Schmoller maĭ numaĭ pentru ceĭ amenințațĭ din Europa centrală, trebue să constatăm că'n general conțin un mare adevĕr.

Acestea sunt în scurt motivele ligeĭ. Cercurile competente se ocupă foarte mult cu chestiunea de n'ar fi posibil, după expirarea tuturor tratatelor de comerț (1892) de a rupe cu desăvârșire cu sistemul națiuneĭ celeĭ maĭ favorizate și de a înlătura ast-fel piedicile ce staŭ în calea constituireĭ uneĭ marĭ uniunĭ europene. Evenimentele ce se pregătesc sunt marĭ și'n aparență pașnice. Puterile centrale, care aŭ experimentat'o un lung șir de anĭ cu sistemul protecționist și cu rĕsboaiele vamale, aŭ ajuns la concluziunea că acest sistem e un dezastru pentru dânsele și se pregătesc a se întoarce de la calea apucată.

Pe de altă parte Rusia și Franța tind a se înfunda până peste urechĭ în protecționizm. Față cu aceștĭ curențĭ contrarĭ și diferițĭ, întrebarea firească ce trebue să ne punem este: *Care va fi și care trebue să fie atitudinea noastră, și maĭ întâĭ de toate, de ce principiĭ trebue să ne călăuzim în viitoarea noastră politică vamală?*

Despre aceasta voiŭ vorbi într'unul din numerile viitoare.

Cer-Negură

TELEGRAME

BUENOS-AYRES, 5 Februarie. — Se vorbește de descoperirea unuĭ complot care tinde la asasinarea principalilor șefĭ aĭ guvernuluĭ.

NEW-YORK, 5 Februarie. — Știrĭ particulare din Chili anunță că flota rĕsculată a atacat Șannaral și Taltal și a gonit de acolo trupele guvernuluĭ după o scurtă resistență din partea lor. Insurgențiĭ aŭ ocupat aceste doă localitățĭ.

PARIS, 5 Februarie. — Senatul a adoptat proectul care fixează ora Parisuluĭ ca ora legală în Francia.

SOFIA, 5 Fearuarie. — *Svoboda* anunță că colonelul Mutkuroff 'șĭ-a dat demisia din cauză de sănătate. Maiorul Savoff, comandantul brigadeĭ din Șumla a fost numit ministru de resbel.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

REPAOSUL DE DUMINICA

In sfârșit s'aŭ găsit și în Parlament câțĭ va deputațĭ carĭ să ia în băgare de seamă cererea muncitorilor d'a se hotărî în mod legal repaosul de Duminică.

Dăm aci numele propuitorilor pentru ca țara să'i cunoască și să le mulțumească, precum și proectul de lege propus de D-lor:

Art. 1. Orĭ-ce muncă în lăuntrul saŭ în afară de magasine, ateliere, saŭ orĭce alt stabiliment comercial, este oprită în zilele de Duminică și sĕrbătorile indicate în alăturatul tabloŭ.

In aceste zile magazinele și toate stabilimentele comerciale vor fi închise.

Art. 2. Prohibițiunea de la art. 1 nu se aplică farmaciilor, brutarilor, grădinilor publice și fabricilor saŭ stabilimentelor industriale în carĭ lucrul nu se poate suspenda, fără pericol saŭ grave prejudițiĭ, precum și transporturilor deja în curs.

Autorizațiunea pentru apărarea prohibițiuneĭ de maĭ sus, în ceea-ce privește fabricele și stabilimentele industriale al căror lucru nu se poate suspenda fără pericol saŭ prejudițiĭ, se va da de către camera de comerț și industrie din localitate.

Art. 3. Intru cât privește măcelăriile, pescăriile și bărbieriile, interdicțiunea nu va începe de cât de la 10 ore de dimineață.

Art. 4. Patroniĭ sunt obligațĭ a da socoteala lucrătorilor cu ziua de eĭ întrebuințațĭ în zilele lucrătoare ale sĕptĕmâneĭ Sâmbătă seara, saŭ în ajunul zileĭ de sĕrbătoare, la ora 7 seara cel maĭ târziŭ.

Art. 5. Orĭ-ce contravențiune la dispozițiile presenteĭ legĭ din partea patronilor, se va pedepsi cu amendă de la 100 până la 500 leĭ și, în cas de recidivă, pe lângă amenda de maĭ sus, și cu închisoare de la 5 până la 15 zile.

Art. 6. Orĭ ce cetățean poate face denunțarea contra comercianților contravenienți la această lege.

Art. 7. Contravențiunile se vor constata și urmări de către agențiĭ poliției administrative și comunale. Ele vor fi judecate de judecătoriile de ocoale.

Art. 8. Procesele-verbale dresate de agențiĭ autorizațĭ prin art. 7, vor fi subscrise și de către 2 vecinĭ domiciliațĭ în apropierea comerciantuluĭ contravenient.

Art. 9. Orĭ-ce amendă se va încasa în puterea acesteĭ legĭ, va intra în casa comunală, cu destinație a servi la ajutorul săracilor.

Art. 10. Un regulament de administrațiune publică, votat de consiliul de miniștri, va prevedea orĭ-ce detaliŭ relativ la aplicarea acesteĭ legĭ.

Art. 11. Legea se va pune în aplicare îndată după promulgarea eĭ.

I. G. Poenaru-Bordea, M. N. Sĕulescu, C. T. Grigorescu, I. Fĕtu, G. I. Drăghicĭ, Radu C. Pătărlăgeanu, Radu Stanian, N. I. Micescu, Ghițescu, Gh. Softa, G. Negulicĭ, C. Popovicĭ, I. Nădejde, K. Cesianu, Urseanu-Valerian, Dr. Severeanu, Chr. I. Sulioti, D. Aug. Laurian, Leon Niculescu, I. P. Balanolu, C. Sordoni, Th. Silion, C. D. Gabunea, C. Enescu, D. P. Economu, G. Vlădescu, G. Ghiță, Dr. Stăncescu.

Tabloŭ de serbătorile anuluĭ, alăturat la legea repausuluĭ de Duminică

1. *Anul Noŭ (Sf. Vasile).*
2. *Botezul Domnuluĭ.*
3. *Prima și a doua zi de Paștĭ.*
4. *Sf. Gheorghe (23 Aprilie).*
5. *Rusaliile și Sf. Treime.*
6. *Adormirea Maicii Domnuluĭ (Sf. Maria Mare, 15 August).*
7. *Sf. Dumitru (26 Octombrie).*
8. *Sf. Nicolae.*
9. *Prima și a doua zi de Crăciun.*

DUALISMUL AUSTRO-UNGAR

BUDAPESTA, 5 Februarie. — Opoziția Camereĭ a combătut proectul asupra jurisdicțiuneĭ consulare; ea socotește că această chestie crează o nouă afacere comună. D-nul Apponi a propus să se respingă proectul și să se ceară un altul zicênd că supușiĭ ungurĭ vor trebui să fie judecațĭ de judecătorĭ ungurĭ numițĭ pe lângă consulate de către Regele Ungarieĭ.

Ministrul justițieĭ a rĕspuns că Austria recunoaște independența Statuluĭ unguresc și suveranitatea justițieĭ ungureștĭ și că prin urmare este de prisos să le afirme într'un chip special.

Turburărĭ în Turcia

CETINGE, 5 Februarie. — Un numĕr considerabil de Malisorĭ aŭ făcut o agresiune armată pe la granița din spre Dulcigno; în luptă doĭ muntenegrenĭ aŭ fost grav rănițĭ, un malisor a fost omorât, și un altul rănit. — Guvernul muntenegrean va cere satisfacere Porțeĭ.

Viitoarele manevre franceze

PARIS, 5 Februarie.—D-nul Freycinet a comunicat Consiliuluĭ de Miniștri, dispozițiunile pentru marele manevre de toamnă. Patru corpurĭ de armată, al 5-a, 6-a, 7-a și al 8-a vor lua parte; ele vor forma două armate luptând una contra alteia.

Una va fi comandată de generalul Galliffet, cea l'altă de generalul Davoust; Generalul Saussier va avea comanda în Șef; va avea ca șef de stat-major-general pe generalul Miribel.

Revizuirea Constituțieĭ Belgiene

BRUXEL, 5 Februarie.—O mulțime de întrunirĭ de lucrătorĭ s'aŭ făcut în toate zilele acestea din urmă, cu scopul de a organiza o grevă generală în cazul când Camerile ar respinge revizuirea Constituțieĭ.

Congresul socialist internațional se va întruni la 6 August; va ține 8 zile. Toate țările Europeĭ și Statele-Unite aŭ decis, se zice, să trimeață delegațĭ.

Din R.-Sărat

Domnule Redactor,

Dând atențiune polemiceĭ angajată în ziarul D-voastră pentru produsul balurilor în folosul săracilor, date în anul trecut și cel corent; pentru ca opiniunea publică să fie edificată asupra uneĭ procedărĭ perfect corectă, vĕ rog să binevoițĭ a publica procesul-verbal, aci anexat, al Doamnelor care, luând inițiativa, aŭ dat un asemenea bal la 23 Februarie 1883, care la 27 ale aceleiașĭ lunĭ a încheiat comptul și la 1 Martie, adică peste 2 zile, s'a și început distribuirea banilor prin emiterea de D-lor de bonurĭ personale asupra primaruluĭ orașuluĭ, depositarul lor, care la rândul sĕŭ a înapoiat acele bonurĭ subscrise de primitorĭ și certificate de D-sa, și apoĭ listele de împărțire la săracĭ s'aŭ depus în primărie spre a putea lua cunoștință cine ar fi dorit.

D-voastră științĭ că nu eŭ sunt pseudonimul D-n Cucu care a dat alarma asupra produsuluĭ și împărțireĭ banilor adunațĭ în folosul săracilor în anul trecut și cel corent, și declar că daca m'am decis să daŭ publicitățeĭ acel proces-verbal, este cu intențiunea de a se vedea modul de procedare de atuncĭ, care ar putea servi ca exemplu, căcĭ nu este, cred, destul să aibă cineva dorința de a face bine, ci urmează, este dator chiar, să nu lase loc de vorbă nicĭ chiar gurilor rele, și să justifice că banul implorat în numele suferințeĭ, s'a întrebuințat în scopul destinat, și că s'a făcut totodată și cea maĭ strictă economie de cheltuelĭ.

Mulțumindu-vĕ de bună-voință, vĕ rog a primi asigurarea perfecteĭ stime ce vĕ păstrez.

P. F. Robescu.

1 Februarie 1891.

*

PROCES-VERBAL

Astăzĭ douĕzecĭ și șapte Februarie 1883, întrunindu'ne pentru regularea beneficiuluĭ ce a produs balul dat din inițiativa noastră la 22 corent în folosul săracilor din acest oraș, am stabilit însă.

141 bilete a 3 leĭ prin D-na Robescu		423
32 bilete a 3 leĭ prin D-na Mărgăritescu .		96
26 bilete a 3 leĭ prin D-na Dr. Cristescu .		78
62 bilete a 3 leĭ prin D-na Dătculescu. . .		186
		783
Beneficiĭ dela tombolă și garderopă leĭ	174	
Beneficiĭ dela bufet. . . . . leĭ	50	
Sume of. peste prețul bil. de intrare leĭ	14	
		238
Total . .		1021
Se scad cheltuelile care consist în chiria săleĭ, iluminatul, micĭ cadourĭ, muzicĭ ș. a.		151
Adică leĭ noĭ opt sute șaptezecĭ venit neto		870

Dispunem ca aceștĭ banĭ să se verse prin D-na Robescu în mâinile D-luĭ primar al urbeĭ Rîmnicu, căruia i se aduce rugăciune să binevoiască *a distribui baniĭ după bonurile ce vom libera fie-căruia sărman în parte*: bonurile vor purta semnătura uneĭ membre dintre subscrisele și învestite cu sigiliul sĕŭ.

Suma notată se împarte în patru părțĭ egale de câte leĭ nouĭ 217 banĭ 50 și numaĭ până la concurența acesteĭ sume fie-care membru dintre noĭ are facultatea a emite bonurĭ asupra D-luĭ Primar.

(Subscrise) *Alexandrina Robescu, Sofia Mărgăritescu, Efrosina Dr. Cristescu, Maria Datculescu.*

*

CHITANȚA

Leĭ Banĭ

870 — adică leĭ opt sute șapte-zecĭ s'a depus la Primărie cu adresa registrată la Nr..... de D-na Alexandrina Robescu beneficiul rezultat din balul dat din inițiativa D-neĭ și altor treĭ D-ne cetățene pentru a se distribui săracilor după mandatele ce se vor emite de D-nele inițiatoare a baluluĭ.

(S) p. Primar, *I. N. Găgiulescu.*

1883, Martie 1.

Accidente

COLONIA, 5 Februarie. — Un tren de călătorĭ s'a ciocnit, din cauza uneĭ groase cețĭ, cu un tren de mărfurĭ; o persoană a fost omorâtă, maĭ multe rănite; câteva vagoane s'aŭ sfărâmat.

LEMBERG, 5 Februarie. — O ciocnire s'a întâmplat ierĭ între o mașină auxiliară necesară pentru un tren de călătorĭ și un tren de mărfurĭ, un amploiat a fost omorât, ceĭ doĭ mecanicĭ, ceĭ doĭ fochiștĭ și un conductor aŭ fost rănițĭ.

Absintismul saŭ anisismul

La noĭ e obiceiul a copia, a adopta obiceiurile streine, cu deosebire modele, și pentru că acum bĕutura a cam devenit la modă, se adoptă și bĕuturile streine tot ca fasoanele de pălăriĭ saŭ croelile de redingote, etc... De aceia, în restrînsul spațiŭ de care dispun, o să daŭ un extras din experiențele făcute în laboratorul de fisiologie a *doctoruluĭ Laborde* la Lyon, asupra inoculațiunilor cu absint, aceasta numaĭ, că de cât-va timp *a intrat în moda bĕutorilor noștri*, de a bea ceiace se preconisează în streinătate și cu deosebire în Franța.

O comunicație s'a făcut în această privință Academieĭ de medicină din Paris de către D-niĭ Cadeac și Meunier, atrăgênd atențiunea asupra efectelor fisiologice a liqueuruluĭ de absint.

Influența dezastroasă pe care o exercită absintul, așa cum se ia în cafenele, e cunoscută de mult timp, dar numaĭ doctorilor Magnan și Laborde avem să le mulțumim căcĭ aŭ făcut un studiŭ cu-

rat ştiinţific asupra acţiuneĭ toxice a acestuĭ product.

Aceştĭ savanţĭ aŭ arătat, prin o serie de observaţiunĭ clinice, ş'apoĭ prin maĭ multe experienţe fiziologice, că *proprietatea caracteristică a intoxicaţiuneĭ absintice este a determina o stare epileptică.* In timp ce alcoholismul conduce la o alienaţie mintală, dar la singură alienaţie mintală—bine înţeles, ca lucru cel maĭ grav ce'l poate produce lăsându-ne încă în viaţă, — absintismul mână pe bĕutorĭ (de absint) fatalmente la epilepsie.

Aceste observaţiunĭ aŭ fost culese pe un mare numĕr de bolnavĭ : demonstraţia fiziologică e cea maĭ uşoară şi totodată cea maĭ convingĕtoare.

Vom resuma în scurt o triplă experienţă care s'a repetat de maĭ multe orĭ în laboratorul profesoruluĭ Laborde şi publicate de maĭ multe reviste ştiinţifice.

S'aŭ luat treĭ câinĭ, cărora li s'aŭ administrat fie pe calea digestivă cu ajutorul uneĭ sonde esofagiene, fie prin o injecţie făcută direct în vîna uneĭ labe posterioare, la primul cu alcohol etylic, (alcohol de vin pur), la al doilea cu un alcohol zis maĭ superior, provenind din distilaţia lemnelor, sfeclelor, porumbuluĭ (păpuşoiŭ) or a cartofilor : alcohol metylic saŭ amylic ; în fine, la al treilea cu esenţă de absint.

După injecţiunĭ, aceştĭ câinĭ manifestă simptome deosebite fiecare. Primul, dacă doza de alcohol e maĭ forte va prezinta câteva simptome de beţie ; va mătăhăi, va avea o slăbiciune în partea posterioară, apoĭ prins de somn, se duce să se culce într'un colţ, undeva, unde se va deştepta din beţia luĭ involuntară, şi a doa zi va fi tot aşa de sprinten şi dispus ca şi când n'ar fi suferit nimic în ajun.

Al doilea câine, intoxicat cu alcohol metylic, prezintă simptome de turburare cu mult maĭ intense ; el căzu deodată într'un somn adînc, şi, dacă doza de alcohol e maĭ forte, nu se maĭ îndreaptă nicĭ odată, ci moare în timpul acestuĭ somn.

Dar simptomele se schimb la câinele care a fost inoculat cu esenţă de absint. Aproape imediat după injecţie se observă la el tremurăturĭ musculare maĭ mult saŭ maĭ puţin forte, micĭ sguduiturĭ brusce, smuciturĭ, asemenĭ cu efectele produse de o maşină electrică asupra animaluluĭ, şi repetându-se de maĭ multe orĭ în muşchiĭ gâtuluĭ, producênd astfel mişcărĭ scurte înainte şi înapoĭ a capuluĭ ; contracţiunile încep apoĭ în muşchiĭ umerilor şi a părţilor posterioare şi provoacă atuncĭ sguduiturĭ scurte, ridicând prin smuciturĭ grozave partea anterioară a câineluĭ căzut jos ; se sgârceşte, şi'şĭ strînge toate puterile pentru a rezista tutuor acestor atacurĭ. Dacă doza de absint a fost forte, se observa atuncĭ simptomele atacurilor de epilepsie francă ; cu strîmbăturĭ de gură teribile, spumă la gură ; din limba muşcată şi care atîrnă curge sânge ce se amestecă cu balele spumoase, convulsiunile generale se măresc înteţindu-se, până când animalul cade de tot slăbit, consumat prin rezistenţa luĭ acestor tarĭ atacurĭ. Acesta e adevĕratul portret al atacurilor de epilepsie, căruia la Romanĭ i se zicea *Morbus comitialis.*

Liqueurul de absint aşa cum se găseşte în comerţ e o amestecătură complexă. Inainte, după ce sĕ plămădea în alcohol, cât-va timp, foile, florile şi cotoraşele diverselor plante, se distila acest alcohol (plămadeală) pentru a obţine partea esenţială a luĭ ; astăzĭ voind să se câştige timp, fabricanţiĭ întrebuinţează esenţele.

Composiţia esactă a liqueuruluĭ variază negreşit după fabricant. D-niĭ Cadeac şi Meunier daŭ cam următoarea formulă.

Esenţa de annis, 6 grame, de anis stelat, 4 grame, de absint şi coriandru câte 2 grame, de fenachiu, 3 grame, de ismă, isop, anghelică şi mellisă câte 1 gram pentru un litru de alcohol de 70 procente, colorat cu pătrunjel saŭ urzicĭ proaspete, de multe orĭ însă se colorează cu indigo şi curcuma (lulachi şi rădăcină de castraveţĭ) şi chiar cu acetatul de cupru (şar.)

După această formulă absintul nu intră de cât în proporţie de o zecime din aromaticele carĭ compun lequeurul. Dar se ştie cum am arătat maĭ sus că compoziţia variază după fie-care fabricant, dar punctul important, singurul în chestiune, este acţiunea nocivă a acestor diverse produse. In timp ce D-niĭ Magnan şi Laborde afirm că proprietăţile epileptisante a liqueuruluĭ de absint sunt datorate esclusiv esenţeĭ acesteĭ plante chiar ; ceĭ l'alţĭ (Cadeac şi Meunier) atribue proprietăţile toxice a liqueuruluĭ cu deosebire esenţeĭ de anis.

Iată ce zic eĭ :

„Acţiuneĭ combinată a esenţelor de anis, anis stelat (badiane) fenachiu în cea maĭ mare parte şi de isop, anghelică, ismă, melisă în maĭ mică parte trebue să'ĭ atribuim toate aceste accidente a căruĭ ansamblu constitue ceea ce s'a convenit a se numi absintism. Essenţele de absint şi coriandru intervin ca corective, ca excitante viĭ şi continue în timp ce excitaţiunea provocată prin cele alte esenţe e efemeră. Essenţa de absint trebue considerată *ca şi inocentă,* pentru că cine-va poate lua de o dată, şi în maĭ multe zile, fără să i se întâmple ceva, cantitatea de absint conţinută într'un litru de liqueur."

Ca corolariu acesteĭ lucrărĭ autoriĭ daŭ consiliu de a modifica composiţia liqueuruluĭ, mărind puţin proporţiunea esenţeĭ de absint şi scăzînd cantitatea esenţelor de anis, badiana, etc. etc.

Această lucrare e în contrazicere complectă cu studiele anterioare semnalate maĭ sus. D-niĭ Laborde şi Magnan s'aŭ apucat din noŭ de această chestie.

S'aŭ făcut noĭ cercetărĭ comparative cu essenţele de anis şi absint şi resultatele sunt departe de a fi de acord cu experimentatoriĭ din Lyon. Essenţa de absint a determinat accidentele epileptice pe carĭ le cunoaştem şi pe carĭ le am descris ; iar întru ce priveşte essenţa de anis, toxicitatea sa e departe de a fi aşa de pozitivă.

Cobaii şi câiniĭ rezistă la dose considerabile (de anis) şi a doua zi sunt ca şi cum n'ar fi avut nimic.

Inaintea acestor rezultate contradictoriĭ, se poate crede oare-cum într'o greşeală în modul de a opera saŭ în identitatea esenţelor studiate.

E un punct însă asupra căruia toţĭ mediciĭ şi fisiologiştiĭ sunt de acord : *Acţiunea vătĕmătoare a liqueuruluĭ din comerciu cunoscut sub numele de absint asupra sistemuluĭ nervos,* şi e de dorit ca atât autorităţile să ia mĕsurĭ a nu lăsa să se debiteze publiculuĭ ast-fel de bĕuturĭ cât şi publicul să cunoască, să ştie la ce ne expune consumând ast-fel de produse.

M. Tzanovicĭ.
Farmacist.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul* :

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
Al. V. Beldimanŭ	40 „
D. Panaite Donicĭ	70 „
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	3 „
D. Barbu Nicolae prof.	100 „
Petre Mihail	5 leĭ
Preotul Chiriac Bidoianu	20 „
Gheorghe Pitiş prof.	30 „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2,50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viţă veche	5 „
A. C.	2 „
Iacob Fătu	50 „
I. Berberianu	10 „
P. Bancotescu	5 „
(Va urma)	*Total leĭ 662,50*

INFORMAŢIUNI

Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colţul strădeĭ Brezoianu.

—✠—

Membriĭ *Jockey-Clubuluĭ* aŭ găsit ocaziunea de a'şĭ manifesta sentimentele lor dinastice cu prilejul curselor.

Eĭ aŭ înfiinţat *prin subscripţiune* un premiŭ pentru cursele din Maĭ viitor, premiŭ căruĭ ĭ-aŭ dat pomposul nume de **Premiul Iubileuluĭ Regal.**

De ar fi partidul liberal la putere ar fi gândit oare membriĭ *Jockey-Clubuluĭ* a inventa acest noŭ premiŭ ?

Rugăm pe comitetul curselor să publice numele subscriitorilor care aŭ contribuit la formarea acesteĭ sume de 12,000 leĭ pentru ca Regele săĭ cunoască şi la vr'o ocazie săĭ poată resplăti.

Ce dispreţ trebue să aibă Carol I pentru toate aceste turme de curtezanĭ !

—✠—

Comisiunea Camereĭ pentru verificarea titlurilor noilor aleşĭ s'a întrunit ierĭ şi a cercetat dosarul alegereĭ colegiuluĭ II de Ilfov.

Se zice că comisiunea a găsit urmele maĭ multor morţĭ, carĭ aŭ votat pentru D. Andreĭ Popovicĭ.

D. M. Tzoni a fost ales raportor şi raportul sĕŭ va conchide la invalidarea alesuluĭ d-luĭ Pake Protopopescu.

Chestiunea va veni la ordinea zileĭ a Camereĭ Vinerĭ saŭ Sâmbătă.

—✠—

Din comuna Otopenĭ primim o scrisoare în care ni se declară că în noaptea de 2 spre 3 curent, biserica aceleĭ comune a fost spartă şi jefuită.

Făptuitoriĭ nu s'aŭ mulţumit numaĭ cu atît ci aŭ depus murdăriile lor în uşa altaruluĭ.

Făcêndu-se cercetărĭ s'a descoperit că autorul acestuĭ act nedemn este un oltean numit Ioan Udan Popa, stabilit de maĭ mulţĭ anĭ în acea comună.

Din lucrurile furate s'aŭ găsit la el o parte. De asemenĭ, a maĭ mărturisit că a făcut maĭ multe spargerĭ.

Cu toate acestea primarul local nu face nicĭ un pas spre a da curs afacereĭ de oare-ce se zice c'ar fi maĭ multe alte persoane din administraţie amestecate în acest furt.

Cerem o anchetă a autorităţilor superioare spre a cerceta acest caz şi a pedepsi pe vinovaţĭ orĭ-carĭ ar fi eĭ.

—✠—

Senatul, în şedinţa de aseară, a votat suma de 30,000 leĭ, pe an până la complectarea sumeĭ de 800,000 leĭ, pentru construirea Teatruluĭ Naţional din Iaşĭ.

—✠—

De la 1 Februarie oficiile poştale de la staţiunile Roman-Păşcanĭ, Iaşĭ-Unghenĭ-Fălticenĭ-Botoşanĭ-Dorohoĭ şi Iţcanĭ, aŭ început a face serviciul de poştă uşoară, mesageriĭ şi mandate poştale interne.

—✠—

Astăzĭ va continua la Senat discuţia asupra proiectuluĭ de lege a Instrucţiuneĭ publice.

—✠—

Un consiliŭ de miniştriĭ s'a ţinut astăzĭ la ministerul de interne.

Cestiunea principală a fost hotărîrea care se va lua în privinţa remanieriĭ ministeriale.

—✠—

In urma votuluĭ Consiliuluĭ judeţean de Dolj, spre a se acorda D-luĭ Galleron construirea Palatuluĭ de justiţie din Craiova, ale căruia planurĭ aŭ fost făcute de D. arhitect Montureanu, un numĕr de arhitecţĭ vor adresa un protest în contra acestuĭ obiceiŭ de a se lăsa arhitecţiĭ românĭ la o parte şi a se preferi streiniĭ.

—✠—

Ministerul de interne a aprobat planul construireĭ palatuluĭ administrativ din Constanţa.

—✠—

Ministerul cultelor a încredinţat D-luĭ G. Duca, facerea planuluĭ pentru seminarul care se va construi lângă Radu-Vodă.

—✠—

In primă-vara aceasta se vor începe lucrările pentru terminarea definitivă a Ateneuluĭ.

—✠—

Ni se scrie din Buştenĭ că un viscol îngrozitor a fost între Comarnic-Sinaia şi Buştenĭ.

Viscolul a început de Duminecă şi a durat până Lunĭ seara.

Locuitoriĭ spun că nu şĭ-aduc aminte să maĭ fi vĕzut un viscol aşa de mare.

—✠—

Din ordinul D-luĭ Procuror Zamfirescu şi Judeluĭ de Instrucţie Catargiu s'a ridicat şi condus secţiĭ 17, Ioniţă Irimia din comuna Colentina, fiind bănuit a fi gazdă de hoţĭ.

GUY DE MAUPASSANT

AMANTELE DIN CIMITIRE

(LES TOMBALES)

Câteşĭ cincĭ prietiniĭ isprăviseră de prînzit, cincĭ oamenĭ din lumea bună, bogaţĭ, treĭ însuraţĭ, douĭ rĕmaşĭ flăcăĭ. Se adunaŭ astfel în fiecare lună, în amintirea tinereţiĭ lor, şi, dupe ce prînzeaŭ, vorbeaŭ până la doĕ ore dimineaţa. Rĕmaşĭ prietinĭ intimĭ şi plăcêndu-le să fie împreună, petreceaŭ atuncĭ poate cele maĭ bune serĭ din viaţa lor. Vorbeaŭ despre toate, despre tot ce ocupă şi încântă pe Parisienĭ ; între dînşiĭ, ca în cele maĭ multe saloane, un fel de reînceput vorbit al citireĭ gazetelor de dimineaţa.

Cel maĭ vesel dintre eĭ era Iosef de Bardon, flăcăŭ şi trăind viaţa parisiană cea maĭ complectă şi maĭ fantezistă. Nu era nicĭ stricat nicĭ depravat, ci un curios, un om vesel încă tênĕr ; fiindcă abia era de patruzecĭ de anĭ. Om din lumea bună în înţelesul cel maĭ larg şi maĭ binevoitor pe care 'l poate merita vorba aceasta, înzestrat cu mult spirit nu prea adînc, cu ştiinţă variată fără erudiţie adevĕrată, cu o pricepere uşoară fără pĕtrundere serioasă, el trăgea din observaţiile sale, din aventurile sale, din tot ce vedea, întîlnea şi găsea, anecdote de roman comic şi filosofic tot într'o vreme şi observaţiĭ humoristice care 'l făceaŭ prin oraş vestit ca inteligenţă.

El era oratorul meseĭ. Totdauna el avea o istorie gata şi toţĭ o aşteptaŭ. Incepu s'o spue fără ca să fie rugat.

Fumând, cu coatele pe masă, cu un pahar de fine-champagne din care bĕuse pe jumĕtate pe farfuria de dinaintea sa, amorţit într'o atmosferă de tutun aromatizată de cafeaua caldă, părea căĭ adevĕrat la sine acasă, după cum uniĭ oamenĭ sînt acasă la sine în orĭce loc ar fi şi în orĭce momente, ca o evlavioasă într'o capelă, ca un peşte roşu în borcanul luĭ.

Zise între douĕ pufuiturĭ :

„Mi s'a întîmplat ceva foarte ciudat acum câtăva vreme."

Toate gurile întrebară aproape într'un glas :

„Povesteşte-ne istoria."

El zise :

— Bucuros. Ştiţĭ că mĕ preumblu mult prin Paris. Pîndesc spectacolele, oameniĭ, tot ce trece şi tot ce se petrece.

Aşa, pe la jumĕtatea luĭ Septembre, era o vreme foarte frumoasă, am ieşit într'o zi dupe amiazĭ d'acasă, fără să ştiŭ unde am să mĕ duc. Totdauna par'că 'ĭ vine cuĭva dorinţa ca să viziteze p'o femee frumoasă orĭcare. Iţĭ alegĭ din galeria ta, cumpĕneştĭ interesul ce'ţĭ inspiră ele, farmecul ce 'ţĭ impun şi în cele din urmă te hotărăştĭ dupe cum te atrage ziua. Insă când soarele e prea frumos şi când e cald, pierzĭ orĭce poftă de vizite.

Soarele era frumos şi era cald ; aprinseĭ o ţigară şi plecaĭ. Mĕ îndreptaĭ spre bulevardul exterior. Odată, îmĭ veni ideia ca să mĕ duc în cimitirul Montmartre.

Cimitirele îmĭ plac foarte mult, ele mĕ odihnesc, am trebuinţă de cimitire. Ş'afară de asta, înăuntru sunt mulţĭ prietinĭ bunĭ, prietinĭ pe carĭ nu o săĭ maĭ vezĭ ; şi din când în când tot mĕ duc în cimitire.

In cimitirul Montmartre tocmaĭ am o istorie de inimă, o amantă care mĕ hărţuise mult, care mĕ mişcase, o femeiuşcă încântătoare dupe care şi azĭ îmĭ pare rĕŭ... Şi mĕ duc săĭ vĕd mormêntul...

S'a sfîrşit pentru dînsa.

Ş'apoĭ, îmĭ plac cimitirele iar fiindcă sunt nişte orăşele monstruoase, locuite aşa că te uimesc. Gândiţi-vĕ numaĭ câţĭ morţĭ sunt în spaţiul acela, gândiţi-vĕ la toate generaţiile de Parizienĭ carĭ locuesc acolo, pentru totdauna, trogloditĭ definitivĭ închişĭ în bolţile lor micuţe, în găuricile lor acoperite cu o piatră saŭ însemnate cu o cruce, pecând ceĭ viĭ ocup atâta loc şi fac atâta sgomot, proştiĭ naibeĭ!

Apoĭ, în cimitire maĭ sînt şi monumente maĭ tot aşa de interesante ca în muzee.

Am intrat dar în cimitirul Montmartre şi numaĭ decât m'a coprins o mîhnire, o mîhnire care nu făcea tocmaĭ mult rĕŭ, o mîhnire d'acelea care, când eştĭ sănătos, te fac să te gîndeştĭ : „Nu'ĭ urît locul ĕsta, însă pentru mine n'a venit încă ceasul."

Impresiunea de toamnă a acesteĭ umezelĭ calde, care miroase a moartea frunzelor şi soarele slăbit, obosit, anemic, agravaŭ poetizând'o sensaţiunea de singurătate şi de sfîrşit definitiv care plutea peste locul acesta, care miroase a moartea oamenilor.

Mergeam încetişor pe stradele acestea de morminte, unde veciniĭ nu se învecinesc, nu se maĭ culcă împreună şi nu citesc ziare. Şi mĕ puseĭ să citesc epitafele. Asta'ĭ cel maĭ înveselitor lucru. Nicĭ Labiche, nicĭ Meilhac nu m'aŭ făcut vreodată să rîz cât m'a făcut caraghiozlîcul prozeĭ mormîntale. Ah! ce cărţĭ superioare cărţilor luĭ Paul de Kock, când e vorba să te facă să rîzĭ, sînt pisaniile acestea de marmură şi crucile acestea pe carĭ rudele morţilor şi-aŭ scris regretele lor, dorinţele lor pentru fericirea celuĭ care a murit şi speranţa lor că aŭ să'l întîlnească curînd — mincinoşiĭ !

In cimitirul acesta ador maĭ cu seamă partea părăsită, singuratică, plină de moliftĭ nalţĭ şi de kiparoşĭ, cartier vechiŭ al morţilor d'odinioară care într'o zi va ajunge cartier noŭ, unde se vor tăia co-

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

67

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

III

Noaptea

Nu făcu cea maĭ mică mişcare, sperând s'auză maĭ mult, însă de giaba aşteptă.

Femeia rĕspundea :

— N'aĭ dreptate, Iosive. Greşala e şi a ta şi a mea. Ne-am zăpăcit amîndouĭ. Acele zece miĭ de francĭ ne a luat minţile. Trebuia săĭ păstrăm şi să rămânem acolo unde trăiam aşa de liniştit. Dacă aĭ voi tu, ne-am putea întoarce acolo.

— Vorbă să fie! Am avea aerul că aicĭ mueam de foame şi că ne întoarcem lihniţĭ în satul nostru !

— Veşnic aĭ să fiĭ mândru !

— Da, veşnic! Cum o să roşec eŭ în faţa camarazilor!

Baudru însă nu spunea că cu vremea să lenevise şi că nu maĭ ieşa din cafenea unde prieteniĭ îĭ mâncaŭ paralele ; că, dacă mergea tot rĕŭ în casă, era vina luĭ, cum zicea biata nevastă-sa care 'l sfătuia cum se cade, adică să se întoarcă acasă în satul lor unde ar fi putut trăi cu nimic şi unde ar fi găsit să muncească.

Insă Baudru nu avea curajul să se desfacă de Paris !

Jeana îşĭ adusese aminte.

Boussac! Ea ştia numele acesta. Era micuţă încă când plecaseră soţiĭ Baudru din satul Boussac ! însă după cum noaptea ajunge lumina unuĭ fulger ca săţĭ găseştĭ drumul, tot ast-fel în noaptea trecutuluĭ, cea maĭ mică lumină, ţîşnind fără veste, aţîţă memoria şi slujeşte a călăuzi în încurcătura faptelor uitate.

Maĭ departe iar, în timpurile d'întêĭ ale vieţeĭ sale, fata îşĭ aduse aminte o femee aplecată peste leagănul eĭ într'o casă care nu era a luĭ Baudru, însă venise o zi de schimbare. In biata locuinţă aceea fusese un dute-vino. Oamenĭ negri duseseră pe doică subt un cearceaf, în mijlocul unor cântice jalnice şi a sunetelor clopotelor şi chiar ea fusese dusă cu leagănul eĭ în altă locuinţă. De unde trăise singură în locuinţa eĭ d'întêĭ numaĭ cu doica şi caprele eĭ, acum se găsise de o-dată în zgomotul ciocanelor carĭ băteaŭ în lemn, în sgomotul rîndelelor şi a ferĕstraelor cum şi între nişte oamenĭ carĭ tocmeaŭ cumpĕrătură şi într'o gălăgie mare.

Toate astea fuseseră într'o vreme de mult.

Soţiĭ Baudru, trebue spus, nu se purtaseră rĕŭ cu ea, maĭ cu seamă muma, care se chema Mariana, şi care era nespus de bună.

Nicĭ o deosebire nu era făcută între cele douĕ copile.

Incărcătorul nu se arăta maĭ blajin pentru Tereza de cât pentru dênsa, până la o vreme, când se schimbase.

Fata cea maĭ mare era bolnavă, negreşit ofticoasă, osîndită de doctorĭ carĭ dedeaŭ din cap.

Boala o apucase fără veste, în urma unor prostiĭ ce făcuse stând de vorbă în întîlnirĭ pe care nu voia să le mărturisească şi alergând pe urmă ca să pue la loc ceasurile pierdute şi să scape de ocărĭ.

De atuncĭ eraŭ cam treĭ anĭ.

De atuncĭ mergea tot maĭ rĕŭ în casă.

Thereza nu sta loculuĭ.

Intrase la Laura împreună cu Jeana, însă nu stătuse acolo, fiind-că pe fie-care an se muta la câte cincĭ şase cusutorese şi bătea balurile, dusă de o idee pe care nu o destăinui sorĭ-sale şi nevoind cu nicĭ un chip să'şĭ îngrijească sănătatea care i se sdruncina pe toată ziua.

Baudru ajunsese slugă la alţiĭ, şi nu găsea tot-d'a-una de lucru. Maĭ mult şedea în cârciumă şi ajunsese maĭ mult o povară pentru aĭ sĕĭ. Tereza abia câştiga cu ce să se îmbrace ; muma, îngrijită de perspectiva zilelor carĭ trebuiaŭ să sosească, nu maĭ ieşea din căsuţa unde se mutase dincolo de fortificaţiĭ, pe drumul Revolteĭ, la rĕspîntia unuĭ drum pustiŭ ; Jeana la 18 anĭ, plăpîndă, slăbită de munca croitorieĭ, îĭ hrănea pe toţĭ cu lefşoara eĭ.

Şi în spiritul sĕŭ prea viŭ şi prea nalt pentru ca să nu priceapă unele nuanţe, prea pĕtrunzĕtoare pentru ca să nu le caute înţelesul, fierbea o îndoială cum fierb microbiĭ într'o rază de soare.

Se gândea la soţiĭ Baudru cu care trăia şi se întreba :

— Ce sunt eŭ oare pentru dênşiĭ ?

Acestea eraŭ grijĭ prea grele pentru un suflet aşa de delicat, care tremura ca floarea sensitivă, după munca eĭ de fie-care zi muncă ucigaşe pentru corpul acesta graţios şi slab căruia 'ĭ lipsea tot, aerul curat al câmpiilor şi al pădurilor, odihna nopţilor liniştite şi hrana fără care forţele se slăbesc şi energia scade.

Ea se împotrivea însă.

Adevĕrată minune sunt existenţele acestea de Parizienе carĭ muncesc peste mĕsură, carĭ muncesc o muncă care ar omorî pe un hamal voinic, carĭ se duc şi vin, tropăesc de dimineaţa până seara, cu stomahul gol, fără pâine de multe orĭ, fără somn tot-d'a-una, duc cutiĭ marĭ cât ele, galbene, anemiate, avênd numaĭ suflarea într'însele, trăind prin forţa voinţeĭ, susţinute de un suflet de bronz, tot-d'a-una gata pentru muncă, care 'l lungă, şi pentru plăcere, care 'l rară şi ţine puţin.

Jeana avusese în vaiţa eĭ multe ceasurĭ de descurajare.

Nicĭ o dată nu se întorsose acasă maĭ mîhnită de cât acum.

Copilul suferă uşor necazurile luĭ.

El le pricepe maĭ puţin.

Acum ea era fată mare.

In seara aceea, saŭ maĭ bine zis în noaptea aceea o dobora ceva, un rĕŭ necunoscut, o frică misterioasă.

Instinctul o făcea să caute doar va găsi vre-un sergent de stradă par'că pentru ca să 'ĭ ceară ajutor şi ocrotire.

Impotriva căreĭ primejdiĭ ?

Nu zărea nicĭ un om.

In fie-care seară era expusă aceloraşĭ aventurĭ în aceleaşĭ locurĭ urîte.

Nu numaĭ odată se întâlnise ea cu oamenĭ rĕĭ, însă scăpase de primejdie.

Fiind aproape femee din pricina vîrsti, copilă după aparenţă, nu avusese de cât să se uite ţintă cu ochiĭ sĕĭ marĭ albaştri foarte dulcĭ la oameniĭ aceia pentru ca săĭ gonească.

Toată înfăcişarea eĭ era aşa de curată în cât chiar ceĭ maĭ îndrăzneţĭ se trăgeaŭ înapoĭ, ca şi cum propunerile scârboase carĭ era gata să pice din gura lor ar fi fost o profanare şi un sacrilegiŭ.

Jeana tremura.

(Va urma)

pacii ceĭ verzĭ, hrăniţĭ cu cadavre omeneştĭ, pentru a alinia pe rĕposaţĭ subt pisăniĭ micĭ de marmură.

După ce umblaĭ p'acolo până mi se limpezi mintea, pricepuĭ că o să mi se urască şi că trebuia însfîrşit să vĕd mormîntul drageĭ mele. Mi se strînsese puţin inima pecând mĕ apropiam de mormîntul eĭ. Drăguţa! era aşa de gingaşe şi aşa de amoroasă şi aşa de albă şi aşa de fragedă... şi acum... dacă aş deschide mormîntul ce aş găsi în locul eĭ?

Mĕ plecaĭ peste grilajul de fier, îĭ spuseĭ încet suferinţele mele, pe care negreşit că ea nu le auzea, şi eram să plec când vĕzuĭ o femee în negru, în doliŭ mare, că îngenunche pe mormîntul vecin. Voalul de crep fiind ridicat se vedea un cap frumos bălan, al căruĭ pĕr pieptenat pe tîmple părea luminat de o lumină de auroră subt noaptea doliuluĭ eĭ.

Rĕmăseĭ.

Suferea negreşit cumplit. Işĭ îngropase faţa în mâinĭ şi ţeapănă, într'o meditaţie de statue, cufundată în regretele eĭ, părea chiar ea o moartă care s'ar gîndi la un mort. Peurmă deodată ghiciĭ că o să plîngă, ghiciĭ aceasta dupe o mică mişcare a spateluĭ care semĕna cu un fior de vînt într'o salcie. Plânse încet maĭ întâĭ, pe urmă maĭ tare, cu mişcărĭ repezĭ din gît şi din umerĭ. Deodată, îşĭ descoperi ochiĭ. Eraŭ plinĭ de lacrimĭ şi încântătorĭ, ochĭ de nebună pe care'ĭ plimbă împrejurul eĭ într'un fel de deşteptare dintr'un vis rĕŭ. Mĕ vĕzu că mĕ uit la ea, păru că se ruşinează, şi iar îşĭ ascunse faţa în mâinĭ. Atuncĭ începu să plîngă cu hohot şi capul i se lăsă încet pe marmură. Puse fruntea pe piatră şi vĕlul rĕspîndindu-se împrejurul eĭ, acoperi colţurile albe ale mormîntuluĭ iubit, ca un doliŭ noŭ. O auziĭ că geme, pe urmă căzu cu obrazul pe pisanie şi rămase nemişcată, fără cunoştinţă.

Mĕ repeziĭ la dînsa, îĭ bătuĭ în palme, îĭ suflaĭ peste ochĭ, pecând citeam epitaful foarte simplu: „Aicĭ odihneşte Louis-Theodore-Carrel, căpitan de infanterie de marină, ucis de vrăjmaş, în Tonkin. Rugaţi-vĕ pentru dînsul".

Căpitanul murise de câteva lunĭ. Mĕ înduioşaĭ. O îngrijiĭ maĭ bine. Femeia îşĭ veni în simţirĭ. Eram foarte mişcat—nu sînt bărbat urît şi nu am încă patruzecĭ de anĭ.—Pricepuĭ de la uitătura eĭ d'întîĭ că o să fie politicoasă şi recunoscĕtoare. E adevĕrat că a fost, cu alte lacrimĭ, şi spuindu'mĭ istoria eĭ, câte puţin, între doĕ sughiţurĭ, cum a murit ofiţerul în Tonkin, la un an dupe ce se cununase cu dînsa, că se luaseră din dragoste, că ea era orfană de tată şi de mamă şi că avea tocmaĭ zestrea reglementară.

O mîngâiaĭ, o încurajaĭ, o sprijiniĭ să se ridice şi o sculaĭ în picioare.

Peurmă 'ĭ ziseĭ:

— Să nu rĕmâĭ aci. Vino.

Ea murmură:

— Nu sînt în stare să calc.

— Te voiŭ sprijini eŭ.

— Iţĭ mulţumesc, domnule, eştĭ bun. Veniseşĭ şi d-ta să plângĭ vreun mort?

— Da, doamnă.

— O moartă?

— Da, doamnă.

— Nevasta d-tale?

— O prietină.

— Cineva poate să iubească pe o prietină tot atât de mult cât şi pe nevasta sa, pasiunea nu are lege.

— Aşa e, doamnă.

Şi plecăm împreună, ea sprijinită pe braţul meŭ, eŭ ducêndo'o maĭ mult pe sus pe drumurile cimitiruluĭ. Când ieşirăm, ea murmurâ, slabă toată:

— Mi se pare că o să'mĭ vie rĕŭ.

— Vreĭ să intri undeva să ieĭ ceva?

— Da, domnule.

Zăriĭ un restaurant, unu din acele restaurante unde prietiniĭ morţilor se duc să chefuiască dupe ce aŭ isprăvit înmormîntarea. Intrarăm. Iĭ dăduĭ să bea o ceaşcă de ceaĭ fierbinte. Păru că se învioară. Zîmbi uşor. Şi îmĭ vorbi de ea. Era aşa de trist ca să fie o femee singură în viaţă, singură în casă la ea ziua şi noaptea, să nu maĭ aibă pe nimenĭ care s'o iubească şi să'l iubească, în care să aibă încredere, cu care să fie intimă.

Vorbele acestea păreaŭ sincere. Vorba eĭ era drăgălaşe. Era foarte tînĕră, poate să fi avut douĕzecĭ de anĭ. Iĭ făcuĭ complimente şi ea le primi foarte bucuros. Peurmă, fiindcă se 'ntîrzia, îĭ propuseĭ s'o duc acasă la dînsa cu o trăsură. Primi; şi în trăsură stăturăm aşa de strânşĭ unu într'altul, umĕr de umĕr, încât căldurile noastre ne rĕzbeaŭ prin haine, lucru care tulbură cumplit.

Când se opri trăsura la poarta caseĭ unde şedea, murmurâ: „Nu mĕ simţ în stare să suĭ singură scara, fiindcă şed în catul al patrulea. Aĭ fost aşa de bun până acum, voeştĭ să'mĭ daĭ braţul să mĕ suĭ?"

Iĭ dăduĭ îndată braţul. Se suì încet, suflând greŭ. Peurmă, când furăm înaintea uşi, îmĭ zise:

— Intră câteva minute ca să'ţĭ pot mulţumi.

Şi zĕŭ, am intrat.

Era modest, chiar sărăcăcios, şi iar îmĭ vorbi că e singură.

Trase clopoţelul ca să vie slujnica să'mĭ dea ceva să beaŭ. Insă slujnica nu veni. Mĭ-a părut foarte bine, maĭ cu seamă că poate nu avea.

Işĭ scosese pălăria. Era adevĕrat drăgălaşe cu ochiĭ eĭ limpezĭ pironiţĭ pe mine, aşa de bine pironiţĭ, aşa de limpezĭ, încât mĕ ispitiră. O luaĭ în braţe şi pe pleopele carĭ se 'nchiseră d'odată o sărutaĭ, mereŭ... mereŭ şi iar o sărutaĭ.

Ea se lupta şi mĕ respingea zicênd: „Sfîrşeşte..... sfîrşeşte.... ci sfîrşeşte odată".

Ce înţeles da ea vorbi acesteia? In cazurĭ d'acestea *a sfîrşi* poate să aibă doĕ înţelesurĭ. Ca s'o fac să tacă trecuĭ de la ochĭ la gură şi dăduĭ vorbeĭ „a sfîrşi" concluzia pe care o preferam eŭ. Ea nu se prea înpotrivi şi când ne uitarăm iar unu la altul avea un aer galeş, dulce, hotărît la orîce.

Atuncĭ fuseĭ galant şi recunoscĕtor. Stăruitor chiar. Şi după ce maĭ vorbirăm iar ca un ceas, o întrebaĭ:

— In ce loc mănâncĭ?

— Intr'un birtuleţ din apropiere.

— Singură?

— Vezĭ bine.

— Vreĭ să prânzeştĭ cu mine?

— In ce loc?

— Intr'un restaurant bun de pe bulevard.

Ea se cam împotrivi. Eŭ stăruiĭ. Ea se învoi, scuzându-se chiar pe sine ast-fel: „Imĭ ie aşa de urât.... mĕ plictisesc aşa de rĕŭ!..." Pe urmă zise: „Să îmbrac o rochie maĭ deschisă!"

Şi intrâ în iatac.

Când ieşi, era îmbrăcată în jumĕtate de doliŭ, încântătoare, subţirică, într'o toaletă cenuşie şi foarte simplă. Avea va să zică ţinută de cimitir şi ţinută de oraş.

Masa fu foarte veselă. Bĕu şampanie, s'aprinse, se înviorâ şi mĕ întorseĭ acasă la dênsa, cu dênsa.

Legătura aşta făcută pe morminte ţinu treĭ sĕptĕmânĭ. Insă la urma urmi te plictiseştĭ de orĭ-ce lucru, şi maĭ cu seamă de femeĭ. O părăsiĭ sub pretextul că trebuia să părăsesc negreşit Parisul. Plecarea mea fu foarte generoasă şi ea îmĭ mulţumi mult. Şi mĕ făcu să'ĭ făgăduesc că îndată ce mĕ voiŭ întoarce am să mĕ întorc la dênsa, fiind-că părea că ţine adevĕrat la mine.

Alergaĭ după alte dragoste şi trecu poate o lună fără să mĕ gândesc cumva să maĭ vĕd pe amoroasa asta funerară. N'o uitaĭ însă.... Mĕ gândeam la dênsa, ea era pentru mine un mister, un fel de problemă de psihologie, una din acele cestiunĭ neexplicabile a căreĭ soluţiune ne hărţueşte rĕŭ.

Nu ştiŭ pentru ce, într'o zi, îmĭ închipuiĭ că aş putea-o găsi în cimitirul Montmartre, şi mĕ şi duseĭ acolo.

Umblam de maĭ multă vreme p'acolo fără să întâlnesc pe alt-cineva de cât vizitatoriĭ obişnuiţĭ în locul acesta, aceia carĭ nu aŭ rupt încă orĭ-ce relaţiĭ cu morţiĭ lor. Pe mormîntul căpitanuluĭ mort în Tonkin nu venise nicĭ o plângĕtoare şi nu era nicĭ o floare, nicĭ o coroană pe pisanie.

Când apucaĭ însă într'o altă mahala a acestuĭ oraş de morţĭ, zăriĭ deodată, în capĕtul uneĭ potecĭ printre crucĭ, venind spre mine, o pereche în doliŭ mare, bărbat şi femee! Când s'apropiară, o cunoscuĭ! Ea era! Ea mĕ vĕzu, se roşi, şi când trecuĭ pe lângă dênsa îmĭ făcu un semn mic, o clipire din ochĭ care însemna: „Fă'te că nu mĕ cunoştĭ!" dar care însemna asemenea: „Vino să mĕ vezĭ, iubitule!"

Bărbatul era şic, ofiţer al Legiuneĭ de onoare, ca de 50 de anĭ.

Şi o sprijinea cum o sprijinisem şi eŭ când plecară din cimitir.

Plecaĭ încremenit, gândindu-mĕ la ce vĕzusem, întrebându-mĕ din ce soiŭ de finţe făcea parte vînătoarea asta din cimitire. Era ea numaĭ o publică, o prostituată inspirată care se ducea să culeagă de pe morminte pe bărbaţiĭ întristaţĭ, carĭ 'şĭ-aŭ pierdut o nevastă saŭ o amantă pe care nu o pot uita şi tulburaţĭ încă de amintirea mângâerilor pierdute? Era ea singură de ast-fel de soĭ? Eraŭ maĭ multe? Este oare o profesiune a se duce să 'şĭ caute amanţĭ pe pisaniile mormintelor? Bat ele cimitirul cum bat trotuarul? Saŭ numaĭ eĭ singure 'ĭ venise ideia asta admirabilă, de o filosofie adâncă pentru a exploata regretele de amor care se aprinde iar în locurile acestea funebre.

Şi mult aş fi dat ca să aflu după cine era văduvă în ziua aceea? **I. S. Sp.**

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1887 (78).

D. Petre Mihail	25 leĭ
D. St. Iulian	5 "
I. Ardeleanu fost serg. major	2.50
Alex. V. Beldimanŭ	20 leĭ
I. Berberianu	10 "
Un Român de viţă veche	5 "
Iacob Fĕtu	20 "
(Va urma) Total	87.50

Balul din Galaţĭ

Galaţĭ, 4/16 Februarie 1891

In seara de 2/14 Februarie, societatea funcţionarilor publicĭ a dat un mare bal în saloanele *Universelle,* care graţie comitetuluĭ de organizaţie a avut un succes strălucit.

Sala de dans oferea un aspect feeric, şi te credeaĭ că eştĭ în mijlocul unuĭ basm din o mie şi una de nopţĭ. Florĭ, verdeaţă, covoare bogate, cu mult gust aranjate, drapele şi embleme cu litera F strepunse de condee de pene, ornaŭ vastul salon, iară candelabrele, consolele şi lustrul cel mare din mijlocul săleĭ respândia luminĭ argintiĭ reflectând razele pe elegantele toalete purtate de gingaşele reprezentante ale sexuluĭ frumos.

La orele 9½ orchestra regimentuluĭ al 5-lea de linie dădu primele acordurĭ al unuĭ vals de Olivier Metra, neîntrecutul compositor parisian. Perechi, perechĭ, se mişcă în vîrtejul acestuĭ haos şi animaţiunea devine din ce în ce maĭ mare.

In numeroasă asistenţă am putut remarca pe D-na colonel Murgescu, o dansatoare perfectă şi neobosită, D-na M. Chrisoveloni plină de majestate, D-na V. Macri graţia personificată, D-na L. Löbel încântătoare, D-na Petraru un spic de grâŭ din luna luĭ Maĭ, D-na Sterian un ideal de încântărĭ, D-na Resu, D-na Wolff, D na Herkt, D-na Ioanid, D-na Vladicoglu, D-na Saulic, D-na Helder, D-na R. Alexandrescu, D-na Mendl, D-na Gobert, D-na Verona, D-na Eliad, D-na Ivanovicĭ, D-na Stavrescu, D-na Ionescu, D-na Ştefănescu etc. etc.

Domnişoarele formaŭ un buchet delicios printre care am putut distinge şi saluta pe: D-ra Wolff frumoasa frumoaselor, un boboc de trandafir, D-ra Cucu, un myosotis încântător, D-ra Herkt o pansea adorabilă, D-ra Tatuşescu o Hiacintă îmbătătoare, D-ra Vladicoglu o petunie superbă, D-ra Racoviţă o camelie şi alte multe domnişoare care mĕ vor erta dacă nu le pot cita, de oarece aglomeraţia era prea mare. Garnisona era represintată prin D-niĭ coloneli Murgescu, Leon, Georgescu, Isvoranu, Herkt, D-nu căpitan Mincu, etc., etc. Curtea pe Apel din D-niĭ Poenar Bordea, Popescu, Stefănescu, Bastachi etc. Comerciul din D-niĭ banchierĭ M. Chrisoveloni şi L. Löbel, Sterianu, Saulic, B. Popovicĭ, O. Joseph, E. Mavrodin, Jakson, Gobert, Alexandri, Mavrogheni, etc.

Balul s'a terminat la orele 6 dimineaţa şi toţĭ aŭ plecat cu regret, ducând cu dânşiĭ amintirea cea maĭ plăcută de la acest frumos şi elegant bal. **Bedris**

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

(Urmarea şedinţeĭ de la 5 Februarie 1891)

Taxa de 5%

D. **Chr. Negoescu** citeşte raportul şi proiectul de lege pentru reducerea taxeĭ de 5% la 2½%.

D-niĭ **G. Vernescu** şi **I. Iancovescu** cer suprimarea în total a taxeĭ şi propun un amendament în acest sens.

D-niĭ **Carp** şi **Ghermani** rĕspund că aceasta nu se poate de oarece s'ar desechilibra bugetul.

Discuţia se închide.

Se pune la vot amendamentul D-luĭ Iancovescu.

Votanţĭ	96
Bile albe	35
Bile negre	61

Amendamentul s'a respins.

Şedinţa de la 6 Februarie

Şedinţa se deschide la orele 1 şi jum. sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 95 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

Camera trece în secţiĭ până la ora 3.

SENAT

Şedinţa de la 6 Februarie 1891

Prezenţĭ 89 D-niĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. **Codrescu** întreabă pe ministru lucrărilor publice, ce măsurĭ a luat pentru reducerea taxelor de transport a cerealelor din judeţul Botoşanĭ şi Dorohoĭ.

In urma cerereĭ Ministruluĭ afacerilor streine, se votează proiectul de lege pentru prelungirea Convenţieĭ comerciale cu Italia şi Belgia până la 10 Iuliŭ.

D-nul **Aurelian** susţine proiectul şi cere votarea în unanimitate, ceia ce se şi face.

Ultime Informaţiĭ

Mult stimatul deputat de Tutova, D. Iacob Fĕtu, a bine-voit a ne înaita suma de 20 leĭ în favoarea ridicăreĭ unuĭ monument comemorativ la Ploeştĭ pentru eroiĭ batalionuluĭ II de vînătorĭ.

Fapta D-luĭ Fĕtu nu are nevoie de laudele noastre.

—✠—

De la 15 Februarie 1891, staţiunea *Bucureştĭ, gara de Nord* şi *sucursala* din strada Regală, vînd *bilete directe* pentru *Viena, Budapesta, Cluj, Erzsebetvaros, Mediaşĭ, Seghişoara, Feldioara* şi *Braşov* via *Predeal.*

Staţiunile: *Adjud, Bacăŭ, Bêrtad, Botoşanĭ, Brăila, Buzĕŭ, Dorohoĭ, Fălticenĭ, Focşanĭ Galaţĭ, Iaşĭ, Paşcanĭ, Roman* şi *Suceava* vînd bilete direct de clasa I şi de a II pentru *Budapesta* şi *Viena* via *Predeal.*

Staţiunea *Ploeştĭ* vinde bilete directe via *Predeal* pentru *Budapesta, Viena* şi *Braşov*; iar staţiunile *Sinaia* şi *Câmpina* pentru staţiunea *Braşov.*

—✠—

Consiliul Comunal al Capitaleĭ, este convocat pentru Vinerĭ seara, spre a rezolva maĭ multe cestiunĭ.

—✠—

Domniĭ A. Chintescu, prefectul judeţuluĭ Romanaţĭ, şi Ciurea prefectul judeţuluĭ Râmnicul-Sĕrat, sunt în Capitală.

—✠—

Aflăm cu deosebită plăcere că Domniĭ Teodor D. Costescu, profesor la gimnaziu din T.-Severin şi D. P. Drăghicescu, elev al scoaleĭ Normale superioare, aŭ trecut cu succes esamenul de licenţă în ştiinţele fizice.

Domnu Costescu va continua să lucreze tot anul în laboratorul de chimie organică şi cabinetul de fizică practică de sub direcţiunea iluştrilor profesorĭ Universitarĭ D-niĭ D-rĭ C. Istrati şi Negreanu.

Felicitările noastre noilor apostolĭ aĭ cultureĭ naţionale.

—✠—

Studenţiĭ scoliĭ de ştiinţe politice în numĕr de una sută, aŭ tipărit şi împărţit Cameriĭ Deputaţilor, un memoriu, în care se arată *importanţa şi utilitatea acesteĭ instituţiunĭ în ţara noastră şi maĭ dovedesc necesitatea catedreĭ de Medicină legală şi repartizarea în secţiunĭ.*

—✠—

Sâmbătă, 2 Februarie, fiind sĕrbătoare Impĕrătească, I. P. S. Mitropolitul Primat a oficiat Sf. Leturgie în Catedrala Ţăriĭ cu care ocazie a binevoit a învesti cu darul diaconieĭ pe Monahul teolog Meletie Dobrescu.

ULTIME TELEGRAME

SERAIEVO, 6 Februarie. — Ierĭ la 4 ore şi 40 minute seara, un mare cutremur de pămênt s'a simţit la Travnik în direcţiunea dela Nord-Est spre Sud-Vest.

Amĕnuntele lipsesc.

SOFIA, 5 Februarie. — Guvernul din Sofia a rĕspuns printr'o notă verbală la memorandul ce i-a remis agenţia diplomatică a Germanieĭ în numele Rusieĭ, în chestia nihiliştilor refugiaţĭ în Bulgaria.

Am onoare a face cunoscut, că conform publicaţiuneĭ desvoltate prin „Monitorul Oficial" No. 215, în loc de Isac Schwartz, cum m'am numit până acuma, mĕ voiŭ numi şi semna d'acum înainte.

Isac Negreanu.

actualmente administrator accizelor comunale Ploeştĭ.

Am onoare a face cunoscut, că conform publicaţiuneĭ desvoltate prin „Monitorul Oficial" No. 215, în loc de Daniel Schwartz, cum m'am numit până acuma, mĕ voiŭ numi şi semna d'acuma înainte.

Daniil Negreanu.

actualmente comerciant de cereale în Brăila.

Bucurescî. — Tipografia Thoma Basilescu. Bulevardul Elisabeta, 111.